

des (quod & Aelianus confirmat in varia Histo-
 ria.) Antiquissimus ex Eleone Bœotica, Secundus
 ex Attica, Tertius ex Arcadiæ ciuitate Capua, qui
 & Cydas dictus & ἀλήτης. i. erro. vt ait Philetas
 Ephesius, vbi mendosus fortassis Græcus Scho-
 liastes, nam χύδας melius legeretur pro κύδας, vt
 fit quasi χυδάσος qui est veluti ἀλήτης. Theopom-
 pum aiunt libr. 9. Philippicarum, de hoc Bacide
 multa mira rettulisse, præcipuè que purgasse eum
 Lacedæmoniorum mulieres ex Apollinis numi-
 ne, qui hunc illis purgatorem dedit. Ab hoc Bacide
 χρησμολόγῳ responsum olim est Æsopo fabu-
 larum scriptori de diuitiis oraculum rogāti, Αλλ'
 ὅταν οικήσωσι λύκοι πολλοὶ ἐν κορῶναι ἐν ταύτῳ, ὁ μὲν
 ξυκοεῖνθες ἔσμεν ὡς, &c. Fuit autem etiam Bacis
 epitheton Pisistrati. Meminit Bacidos χρησμοδόου
 & Plato in Theage. γμῦσαι] Apud Sudam Pro-
 uerbum habes, λύκος οἷν ποιμανεύσει de re impos-
 sibili, secundum illud ὡς ἐν ἔσει λέεσι καὶ ἀνδράσιν
 ὀρῖα πασιὰ, ἐδ' ἔλυκοι τε καὶ ἀνδρες ὁμόφρονα θυμὸν
 ἔχουσι. Σφονδύλη] Genus est τίφης vel σίλφης irudi-
 ni simile, sed mali odoris. Proinde & σίλφιον plan-
 ta est graueolēs perinde atque Asa teste Aretæo,
 quod ego miror cū antiquis fuerit suaue spi-
 rās. Apud Hesychium habes, σφονδύλη, ὁμοίον τι
 φασὶ (ἀλαφίφ' ἔσ) ὁσμὴν φαύλων προϊέμενον, εἴ τις ἀ-
 ψεται αὐτῆς. Nescio an ausim emendare σίλφην ζού-
 φίφην, vel σιλφίφην: Sanè enim quid sit ἀλαφίφην
 scio cum imperitissimis. Incipit autem hic ora-
 culorum more, res obscuras & φορτικὰς blattera-
 re. Πονηρότατον βδέε] Irudini similis est ἡ σφονδύ-
 λη. Irudo autem βδέελλα fortassis quia πονηρότατον
 βδέε. Quamquam Grammatici quasi βδάλευαν, id
 est, ἀμέλγουσαν ἅμα dixerint, vt Nicander καὶ
 σαυέδελμαϊ ἐὸν γλάρος.

Σχόλια. Ἡ κώδων. [κωδὼν κραυγασικὸν, ἡ κύων
 ὁ ζῶον, ἔστι ἡ ἀδιανόητον καὶ τοῦτο, κωδὼν τῶν παροι-
 μίαν, ἡ κύων ἀουδουῶ τυφλὰ τίπτει. τὸ ἡ ἀκαλανθίς
 εἶδος ὄρνέως, τινὲς δὲ, τὸ ἀκαλανθίς, ὑφ' ἐν ταύτας ἡ τὰς
 ἀκαλανθίδας τινὲς βασιλικὸς ὀνομάζουσι. κώδων δὲ ἔ-
 πεν, ὅτι λάλον τὸ ζῶον. ταῦτα ἡ πάντα, ὅτι τῆς ἀδελ-
 νοῦτας ἐφρασαν, τὸ ἀφῆς τῆς χρησμοῦ μιμνήμενος, ἐπεὶ
 καὶ παρ' ἰσοπέταν λελέχθαι δοκεῖ. ἐδ' ἐν γὰρ τῆς ζῶων ὅτι
 μὴ κύων, ἀουδουῶ τῶν ὄρνέως, τὸς κώδων τίπτει τυφλὸς.
 Ακαλανθίς.] ὄνομα κυνὸς ὁπσῆμου. οἱ δὲ, ὄρνέως. ὅ ἡ νῆς
 τοῖστος, ὡς φυσικῶς ἀφῆλακτα τὰ εἰρημύα ἕτως ἀ-
 μετᾶ τρεπτα τὰ λεγόμενα. διὸ φησι τῶν εἰρωλῶν, ἐκ' ἔδει
 γυεῖται.

BIS ETVS. Ακαλανθίς, εἶδος ὄρνέως, ἡ κύων, κωδὼν
 τὸ ἀμείλιον ἴσως τοὺς γνωστέως, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς
 ξένους. Σ.

Ἱερ. Οὐποτε ποιήσας τὸν χαρκίνον ὀρθα βα-
 σίλειν.
 Ἱερ. Οὐποτε δευτηνήσας τὴν λοιπὴν γ' ἐν Πρυ-
 τανείῳ,
 Οὐδ' ὅτι πᾶσα ἄβῆντι ποιήσας ὑσεσθ οὐδ' ἐν.
 Ἱερ. Οὐδέ ποτ' ἀφῆσας λείον τὸν ξαχίω ἐχ-
 νον.
 Ἱερ. Αρα φενάκίζων ποτ' Αθῆναιοίς ἐπιπαύ-
 σης;
 Ἱερ. Ποῖον γὰρ καὶ χρησμοὺν ἀμαύσατε κῆρα θεοῖ-
 σιν;
 Ἱερ. Ὡσαυτὲρ κέλλῳσον δῆπου πεποίηεν Ομηρος,

Σχόλια. Ἡ ἀκαλανθίς. [ἡ ἀκαλανθίς, ἡ δὲ ἀκαλανθίς, ἡ δὲ
 τεροὶ ἐξ ἡμῶν τέλειον διαφθνήθονται, καὶ τὸν κλη-
 ρὸν φασὶ. καὶ ἐν ἄλλοις. πότες εἶδ' ὁ καῦνος. τὸ δὲ λεγ-
 μένον, τοῖστος ἔστιν, ἐκ' ἐχθρῶν ἡμᾶς φησὶν κατετιθεῖσθαι
 τὸν πόλεμον ἐδ' ἐσσεῖσθαι. ἀλλὰ ποσομένη, ἕως εἰς τῆς
 ἡμῶν ἀρδῶν ἀπόληται. ἀλλὰ, καῦνος, κληρωθῆται.
 ὅδ' ἐνοῦς, εἶδ' ἐπὶ ἡμᾶς, μὴ εἰρωλῶν ἀγειν, ἀλλὰ κληρωθῆ-
 ναι, ὅτι τῶν γῶνται τινὲς ἡμῶν δουλοχῆσται, καὶ τῆς πο-
 λεμίων καὶ Κρατίνος Πυτινῆ. ἀπὸ φορέτου τὸν καῦνον
 ἀειθρήσις, ἀλλὰ, ἀντι τοῦ κληρωθῆται, ὡς τῆς κα-
 νίων μάλισα χρωμῶν, καὶ σιφονιάζειν καὶ βιάζειν. Κοι-
 νῆ τῆς Ελλάδος.] ἐξ ἀρχῆς γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι τ' γῆς
 ἐκράτου, οἱ δὲ Αθῶναιοί τῆς Σαλασῆς.

CHRIST. Χ' ἡ κώδων ἀκαλανθίς] Acalan-
 thidem alij auem quæ & ἀκαθίς qui βασιλικὸς,
 Gallis Roytelet, quæ & ἀκαθυλλίς, & ἀσπραγαλί-
 νος, & Carduelis vet. Glossario. Alij canem faciūt,
 aut nomen nobilis canis. Sanè Hesychius utrum-
 que exponit & celerem canem, & auiculam. Vox
 autem κώδων pro Epitheto est. Nam vel canem
 intelligit nitentem & vlulantem acutè instar tu-
 βῆ vel tintinabuli, vel clamorifam auem. Neque ve-
 rò nimis anxie hæc vestiganda, cū de industria
 Comicus ineptum hūc βομολόχον inducat obscu-
 ra & sibi ipsi incognita effutientem. Επεγορῶν
 τυφλὰ τίπτει] Nullum animal præter canem fer-
 tur ex festinatione cecos fœtus edere. Rationem
 adfert Erasmus in Adagiis. Profe δὲ canem po-
 tius esse putem ἀκαλανθίδα cū Hesychius dicat
 esse τρεῖαν κύνα. Antiqui celeriter natos olim vo-
 cabant Numerios, & Numeriam propterea Deā
 indigitabant. Nam numerò aliquid fieri dicebāt
 cum citò fiebat. Διακωνία] Verbum licenter
 & facetè nouauit. Est autem κληρωθῆται, forte du-
 ci: Nam καῦνος est κληρος, vt alibi dixit πότες εἶδ' ὁ
 καῦνος; etiam Cratinus Pityna, ἀπὸ φορέτου τ' καῦ-
 νον ἀειθρήσις. i. forniculam, τὸν πάλον. Sic & κα-
 μεύειν dicebant, fuit autem in Prouerbiū Cau-
 nius Amor, de iis qui infelicem Amorem fortitū
 sunt, quia Byblis cū fratrem Caunum perditè
 amaret, repulsamque à casto iuuenē tulisset, sibi
 ipsa manus intulit. Ab illo Caunus dicta Carix
 insula quæ olim morbosa fuit: vnde citharce-
 dus Stratonicus cū incolas videret malè ha-
 bitos & morbum iurantes, dixit falsè & venu-
 stè, οἴηπερ φύλλων γυεῖν, τῶνδε καὶ ἀνδρῶν. Tamen
 videntur olim inde fuisse commendabiles ficus.
 Sed ille qui Cauneas cū audiuisset, accepit ὁμο-
 νυμίαν vocis contractæ, & putauit sibi dici, Caue
 ne eas, pestilentem fortassis eius gentis regionem
 innuebat.

HIE. At nunquam rectà efficias iacedere can-
 crum.
 TRY. Non te possidea victus manet in Pryta-
 neo.
 Arsque tua effecta tandem irrita Pace.
 HIE. Non facias vnquā vi lenis fiet asper echi-
 nus.
 TRY. Nondum etiam hic nostras cessabit fal-
 lere Athenas.
 HIE. Quo freti oraclo dimorum incenditis aras?
 TRY. Quod vates faciens pulchrè respōdit Ho-
 merus.